

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 117. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849789264416.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

Mit private glade og overgivne liv opfyldte mig i denne periode så ganske, at teatret næsten stod i skygge derfor, og man fandt også, at jeg i den sidste tid var i tilbagegang eller i al fald ingen rigtige fremskridt havde gjort. Trine Rar havde jeg ophørt at spille, da både Heiberg og jeg selv fandt, at denne rolle burde udføres af et barn og ikke af en, der nu som jeg alt spillede voksne elskerinderoller. Imidlertid bad jomfru Lange (senere madam Larcher), om hun måtte forsøge sig i Trines rolle, uagtet det samme gjaldt for hendes vedkommende, at hun var for gammel til den, og direktionen tillod hende det. Med vemod sad jeg i elevlogen (der dengang var i anden pladsloge) og så jomfru Lange udføre Trines rolle. En tyk madamme sad ved min side og henvendte af og til sin tale til mig. »Jomfru Påtges spiller dog nydeligt i aften,« sagde hun med ét til mig. Jeg tænkte, finder hun virkelig, at jomfru Lange spiller godt, så lad hende også få æren derfor. Jeg svarede da: »Det er ikke jomfru Påtges, men jomfru Lange, som spiller Trine.« Hun så nedladende ned til mig og vedblev: »Jeg kender nok jomfru Påtges, min gode! Det er ikke første gang, at jeg er på komedie.« Jeg lod hende da blive i troen og fandt det overflødigt at give mig tilkende for hende.